

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 55 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om autoriserede Sygeplejersker.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1049; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1551).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Fritze Teisen): Udvalget har holdt nogle Møder og et Samraad med Indenrigsministeren, hvorefter alle Partier er enedes om at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse her i Tinget. Venstre har ønsket at ledsage Udvalgsbetænkningen med en Mindretalsbetænkning, hvori man gør Rede for sit Standpunkt og sin Opfattelse af Sagen, men jeg kan paa samtlige Partiers Vegne indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Nedergaard: Det var daværende Justitsminister Rytter, der i 1921 først fremsatte et Lovforslag om statsanerkendte Sygeplejersker. Mit Parti har derfor ganske naturligt stor Interesse for dette Lovforslag, idet vi jo kan vedkende os de gamle Verslinier:

Læ vos aalti blyw ve de:

Faar si Baan ka kiennes ve.

Vi ønsker, at Barnet maa leve vel og blive nyttigt i vor Befolkning.

Vi har tidligere været meget ængstelige for, at der skulde ligge Tanker om en Monopolisering af Sygeplejen bagved denne

Lov, men under Udvalgsarbejdet har vi faaet det bestemte Indtryk, at det ikke tilsigtes fra nogen Side, som har udtalt sig overfor os, men at man tværtimod nærer Ønske om, at der maa blive givet den bedst mulige Sygepleje ogsaa i de tyndest befolkede og fattigste Egne i vort Land. Vi har derfor i det store og hele overvundet vore Betæneligheder ved Lovforslagets Ophøjelse til Lov.

Vi føler dog Grund til at fremhæve, at der er adskillige Vanskeligheder ved Uddannelsen af Landsygeplejersker paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade. Vore Sygehuse er for den aldeles overvejende Del indstillet paa at behandle kirurgiske Patienter, og omtrent alle vore Sygehuse ledes af Overlæger, som har en speciel Uddannelse i Kirurgi. Medicinaldirektøren oplyste i et Foredrag, der blev holdt paa Amdraadsforeningens Generalforsamling den 2. Juli 1932, at der af vore 130 Sygehuse kun er 13, som har en medicinsk Afdeling. Det ligger derfor i Sagens Natur, at Sygeplejeeleverne i fremtrædende Grad bliver opøvet i at pleje kirurgiske Patienter, og dette passer jo egentlig udmærket med Hospitalsarbejdet. Men Landsygeplejerskerne behøver ikke nogen lang Uddannelse i kirurgisk Pleje, idet kirurgiske Patienter, naar det drejer sig om noget alvorligt, altid anbringes paa Sygehusene. Derimod er der paa Landet Brug for en god Uddannelse i Behandlingen af de medicinske Sygdomme. Desuden er der Brug for Sygeplejersker, som kan give Anvisning paa og Hjælp til diætetisk Madlavning, saaledes som den kan afpasses efter Hjem, hvor man lever i smaa Kaar. Der er desuden Brug for Sygeplejersker, som har en vis Uddannelse i Massage og kan hjælpe de Patienter, der trænger dertil.

I det fornævnte Foredrag af Medicinaldirektøren udtales, at Sundhedsvæsenets Organisation er ved at svigte, ja, svigter allerede, idet der paa vore Sygehuse ligger en hel Del Patienter, som rettelig burde plejes i Hjemmet. Kunde man faa disse Patienter, som ikke nødvendigvis skal ligge paa Sygehusene, overflyttet til Hjemmene, vilde der blive bedre Plads paa de forhaandenværende Sygehuse og blive Adgang til at indskrænke de store Udgifter til Nybygninger paa vore Sygehuse. Det fremhæves i dette Foredrag, at